

bantur, maleficia adnullabantur, magica deridebantur, tenebrae & ignorantiae dissipabantur, & tyranni principatus abolebantur, deo ut hoīe apparēte, & homine sicut deo operāte. Sed neq; primo gloria, neq; secundo puritas, sed illa ueritas & cōuersatio principatū accepit a deo. Perfecta oīa in illo cōstabāt, propter qđ meditatus est mortis solutionē. State ergo fratres firmi in fide Iesu christi, & in dilectione eius, atq; resurrectione oēs. in oībus em̄ ijs gratia. In eius noīe cōgregamini cōiter, in una fide dei patris, & Christi filij eius unigeniti & primogeniti totius creationis, secundū carnē quidē ex genere Dauid. eruditi a paracleto, obediētes episcopo & psbytero impuaricabili sensu. frangētes panē qui est medicamentū immortalitatis antidotū nō moriendi sed uiuēdi p̄ Iesum christū in deo. catharticū expellēs malū sit in uobis. Pro aiab⁹ uestris ego efficiar, & eius quē misistis in honorē dñi ad Smyrnā, unde & scribo uobis, gratias agens dño, diligēs Polycarpū, quō & uos. Memores estote mei, sicut & uestri Iesus christus, q̄ est benedict⁹ in secula. Orate p̄ ecclesia Antiochensiū, q̄ in Syria est, unde & uinctus ducor Romā. q̄ sum ultimus illorū fideiū, unde sum ultimus ego, dignusq; effectus in honorē dei has sufferre catenas. Incolumes estote in deo patre & dño Iesu Christo, cōi spe in spūsancto. Amen.

De cōione
panis uitæ.

AD RHOMANOS DE SMYRNA PER
Ephesios.   Epistola   XI

Igna

N Gnatus, qui & Theophorus, misericordiam consecutus in magnitudine dei altissimi patris Iesu Christi unigeniti eius filij, ecclesie sanctificatae & illuminatae in uoluntate dei (qui fecit omnia quae sunt secundum fidem & dilectionem Iesu christi dei & saluatoris nostri) quae & praesidet in loco regionis Romanorum, deo dignae, eminentia dignae, beatitudine dignae, laude dignae, fide dignae, fundatae in dilectione & fide Christi paternum nomen habenti, spiritiferae. quam & saluto in nomine domini omnipotentis, & Iesu christi filij eius, qui est secundum carnem & spiritum, adunatis in mandatis eius, repletis gratia dei inseparabiliter, & ablutis ab omni alieno colore, atque immaculatis, plurimum in deo patre & domino Iesu Christo salutem. Deprecans deum obtinuit ut uidere merear dignos uultus uestros, sicut plurimum optabam permereri. uinctus enim in Christo Iesu spero uos salutare, si quidem fuerit uoluntas illius qui dignum me faciat usque in finem propositum meum consummare. Illa uero principia bonae conuersationis sunt, si quidem per gratiam meruero sortem meam usque in finem sine impedimento percipere. Timeo enim dilectionem uestram, ne ipsa melaedat uobis enim facile est quod uultis facere, mihi autem difficile deum promereri. tamen potero si uos peperceritis mihi, occasione amicitiae carnalis. Nolo igitur homini placere, sed deo, sicuti & complacueritis.

L ij nec

nec enim ego habui aliquñ tale tēpus, ut deū pmeruis-
sem. Ergo si uos tacueritis de me, ego efficior dei. Si
em̄ dilexeritis carnē meā, iterū forsitan absoluar. Mul-
tū em̄ mihi p̄statis, si me offeratis deo, cū iā altare pa-
ratū est, ut in dilectione chorus effecti cātetis deo pa-
tri in Christo Iesu (qm̄ episcopū Syriæ dignū fecit de-
us inueniri in occidente, ab oriēte præmittēs suā pas-
sionē, martyrē bonū, pficiscentē de mundo ad deum)
ut in ipso oriar. nūquā læsistis aliquē, alios docuistis.
Ego aut̄ rogo, ut secūdū illa firma q̄ docti estis, ex oī
uirtute optetis mihi ut nō solū dicar, sed etiā inueniar
Christianus. Si aut̄ inuentus fuero, & dici possim. &
tūc esse fidelis, qm̄ mundo nō cōparuero. nihil em̄ de
his quæ uidentur, æternū est. Quæ em̄ uidentur, inqt
tpalia sunt, quæ aut̄ nō uidentur, æterna sunt, nō solū
in ope, sed etiā in magnitudine. Christianitas enim ē
quæ oditur a mūdo, amatur a Christo, quia nō est ab
hoībus, sed a deo. Si em̄ essetis, inquit, de mūdo, mun-
dus quod suū erat diligeret. nunc aut̄ quia nō estis de
mundo, p̄pterea odit uos mundus. sed ego elegi uos
manete in me. Ego scribo omnibus ecclesijs, & oib⁹
mando, quia uoluntarie p̄ deo morior, si uos nō p̄pe-
dieritis. Rogo itaq; uos, ut nō frustra sit in me dilectio
uestra. Sinite me ut bestiarū esca sim, p̄ quam possum
deū pmereri. Triticū em̄ dei sum, dētibus bestiarum
molar, ut possim panis dei mūdus inueniri. magis aut̄
blādiamini bestijs, ut mihi sepulchrū sint, & nihil de
meo

meo corpore relinquunt, ut nō obdormiēs grauis aliqui inueniar. Nō sicut Petrus & Paulus præcipio nobis, illi enim apostoli sunt Iesu Christi, ego aut̄ minimus. illi uero liberi sunt serui dei, ego aut̄ usq; nūc seruus. sed si passus fuero, libertus ero Iesu christi, & resurgam in eo liber. Nunc disco uinctus nihil mundi cōcupiscere, aut aliqd̄ uanū. a Syria Romā usq; cū bestijs depugno p̄ terrā & mare, die ac nocte uinct⁹ cū decē leopardis, hoc est cum militari custodia, qui ex beneficijs peiores fiunt. in iniustitijs aut̄ eorū magis edoceor, sed nec in hoc quidē iustificor. Utinā fruatur ^{Ferutor autō} ^{ris.} bestijs q̄ mihi paratæ sunt, quas & opto mihi ueloces esse ad meū interitū. & allici, ut celerius me comedāt. ne sicut in alijs terris sint, & nō eos tetigerunt. Et si ipsæ noluerint, ego ipsis uim ingerā, ego urgebo. ignoscite mihi, ego scio quid mihi expediat. nunc incipio esse discipulus. nulli æmulor nisi biliū & inuisibiliū, ut Iesum Christū merear adipisci. Ignis, crux, bestiarūq; constantia, abscisio, separatio, cōfractio, dissipatioq; mēbroꝝ, interitus toti⁹ corpis, & flagella diaboli oīa in me ueniant, ut Iesum Christū merear adipisci. Nihil me iuuāt quæ sunt mundi huius, neq; regnū tēporale. bonum est mihi mori in Christo Iesu, quā regnare in finibus terræ. Quid enim prodest homini si uniuersum mundū lucretur, animā uero suam perdat? Dominū nanq; desydero filiū ueri dei, & patre Iesu Christi. ipsum utiq; quæro, et illū qui pro no-

L iij bis.

bis mortuus est, & resurrexit. Ignoscite mihi fratres, ne mihi impedimēta opponatis ad uitā. Iesus est em̄ uita fidelū, ut ne uelitis me mori, quia uita mors est sine Christo. dei uolens esse, mundo nō placeā. Sinite me purā lucē pcipere, illuc perueniens homo dei ero. Cōcedite mihi, ut sim imitator passionū dei mei. Qui enim uult in seipso habere, intelligat quod uolo, & cōpatiatur mihi sciens quid sit in me. Princeps em̄ mundi huius diripere me uult, & in iudicio dei mei dirūpere. Nemo ergo de præsens uobis auxilietur ei, magis autē mei adiutores estote, hoc est dei. Nolite dicere Iesum Christū, mundū honorātes. facinus in uobis nō habitet, neq; si uos præsens rogauero, cōsentiat mihi. his autē cōsentite q̄ scribo uobis. uiuus enim uobis scribo, desyderans mori p̄ Christo. Meus enim amor crucifixus est, & non est in me. Aqua autē alia uia manet in me, intrinsecus mihi dicēs, ueni ad patrē. nō comedā escā corruptionis, neq; uoluptates huius mundi desydero. Panē dei uolo, panē celestē, panem uitæ, qui est caro Iesu christi filij dei uiui (qui natus ē in nouissimo ex semine Dauid & Abrahæ) & potū uolo sanguinē eius, qui est dilectio incorruptibilis, & uita æterna. Iā nolo secundū hoīes uiuere, hoc autē erit si uos uolueritis. Christo cōcrucifigor, quia iam ego nō uiuo, uiuit uero in me Christus. Per modica scripta rogo uos, ne mihi oblistatis. Credite mihi q̄ Iesum diligo, qm̄ et ipse dilexit me, & seipsum tradidit

dit pro me. Quid retribuā ei p̄ oibus quæ retribuit mihi: Ipse aut̄ deus & pater dñi nostri Iesu christi, & ipse dñs Iesus christus, manifestauit nobis hæc oīa, quia uerū dico. & uos simul cōdeprecamini mecū, ut laborē cōsequar in spiritu sancto. Non secundū carnē uobis scripsi, sed secundū dispositionē dei. Si aut̄ passus fuero, dilexistis me. Sed si reprobatus fuero, odio me hahulistis. Mementote in orationibus uestris illius qui p̄ me recturus est ecclesiā, quæ est i Syria. Credite dño dicenti, Ego sum pastor bonus, qui uisitauit eā. & sit uestra in eo dilectio. Ego autē & erubesco ex ipsis dici. Nō enim sum dignus esse ultimus, aut purgamentū, sed miserabilis sum nunc, donec deū merear adipisci. Salutatur uos spiritus meus, & dilectio ecclesiarū, quæ me susceperūt sicut nomen Iesu christi. habentes enim me nō quasi transeuntē uīā meā aspiciēbant, & per ciuitatē me deducebant. Hæc igitur scribo uobis de Smyrna, p̄ Ephesios beatitudine dignos. Est aut̄ mecū simul cū alijs Crocus desyderabile mihi nomen, ex ijs qui aduenerūt de Syria ad Romam in gloria dei. Credo uos agnoscere, quæ mihi mandastis adhuc proxime constituto. Oēs enim digni sunt deo, & apud uos me oportet requiescere. Scripsi uobis hæc nono calendas Septembris. Incolumes esto te usq; in finē, in patientia Iesu Christi. Amen.

EPISTOLARVM D. IGNATII

F I N I S.